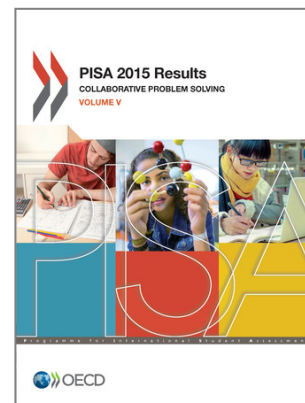

OECD *Multilingual Summaries* PISA 2015 Results (Volume V) Collaborative Problem Solving

Summary in Slovenian

Preberite celotno knjigo na: 10.1787/9789264285521-en

Rezultati PISA 2015 (Letnik 5) Skupno reševanje problemov

Povzetek v slovenščini

Današnja delovna mesta zahtevajo ljudi, ki znajo reševati probleme v dogovoru z drugimi. A sodelovanje članom skupine prinaša potencialne izzive. Delo ni nujno razdeljeno pravično ali učinkovito, člani skupine pa lahko opravljajo naloge, za katere niso primerni ali jih ne marajo. Med člani se lahko pojavijo spori, kar ovira razvoj ustvarjalnih rešitev. Sodelovanje je zato samo po sebi spretnost.

Do zdaj je bilo opravljenih le malo poskusov vrednotenja, kako dobro učenci sodelujejo drug z drugim. PISA 2015 se s prvim vrednotenjem skupnega reševanja problemov loti pomanjkanja mednarodno primerljivih podatkov na tem področju, s čimer državam in gospodarstvom omogoča vpogled v to, kako se njihovi učenci odrežejo v primerjavi z učenci v drugih izobraževalnih sistemih. V ocenjevanju sposobnosti skupnega reševanja problemov je sodelovalo približno 52 držav in gospodarstev (32 držav OECD ter 20 partnerskih držav in gospodarstev).

Kaj nam povedo podatki

Uspešnost učencev pri skupnem reševanju problemov

- Učenci v Singapurju v skupnem reševanju problemov dosegajo boljše rezultate od učencev v vseh drugih sodelujočih državah in gospodarstvih; sledijo jim učenci na Japonskem.
- V državah OECD je povprečno 28 % učencev sposobnih reševati le enostavne sodelovalne probleme ali pa še teh ne. Nasprotno je v Estoniji, Hongkongu (Kitajska), na Japonskem, v Koreji, Makau (Kitajska) in Singapurju manj kot vsak šesti učenec manj uspešen pri skupnem reševanju problemov.
- V državah OECD 8 % učencev dosega vrhunske rezultate v skupnem reševanju problemov, kar pomeni, da se stalno zavedajo skupinske dinamike, zagotavljajo, da člani skupine ravnajo v skladu z dogovorjenimi pravili ter rešujejo nesporazume in spore, medtem ko iščejo učinkovite poti in nadzirajo napredek k rešitvi problema.
- Uspešnost skupnega reševanja problemov je pozitivno povezana z uspešnostjo v temeljnih predmetih raziskave PISA (naravoslovje, branje in matematika), a je povezanost šibkejša od tiste, ki jo opažamo med temi drugimi področji.
- Učenci v Avstraliji, na Japonskem, v Koreji, na Novi Zelandiji in v Združenih državah so se pri skupnem reševanju problemov odrezali precej bolje, kot bi bilo pričakovati glede na njihove rezultate v naravoslovju, branju in matematiki.

Demografija učencev in skupno reševanje problemov

- Deklice v skupnem reševanju problemov dosegajo znatno boljše rezultate kot dečki v vsaki državi in gospodarstvu, ki je sodelovalo v oceni. V državah OECD deklice povprečno dosegajo 29 točk več kot dečki. Največje razlike – več kot 40 točk – so bile ugotovljene v Avstraliji, na Finskem, v Latviji, na Novi Zelandiji in na Švedskem; najmanjše – manj kot 10 točk – pa v Kolumbiji, Kostariki

in Peruju. To je v nasprotju z oceno individualnega reševanja problemov v raziskavi PISA 2012, v kateri so se dečki na splošno odrezali bolje kot deklice.

- Uspešnost pri skupnem reševanju problemov je pozitivno povezana s socialnoekonomskim profilom učencev in šole, čeprav je ta povezanost šibkejša kot razmerje med socialnoekonomskim profilom in rezultati pri treh temeljnih predmetih PISA.
- Med privilegiranimi in prikrajšanimi učenci ali med učenci imigranti in neimigranti ni znatnejših razlik v rezultatih po upoštevanju uspešnosti v naravoslovju, branju in matematiki. Vendar deklice tudi po upoštevanju rezultatov v treh temeljnih predmetih PISA še vedno dosežajo 25 točk več kot dečki.

Odnos učencev do sodelovanja

- Učenci v vsaki državi in gospodarstvu imajo na splošno pozitiven odnos do sodelovanja. V državah OECD se povprečno več kot 85 % učencev strinja z izjavami »Sem dober poslušalec«, »Rad vidim, da so moji sošolci uspešni«, »Upoštevam to, kar zanima druge«, »Rad upoštevam različna mnenja« in »Rad sodelujem z vrstniki«.
- Deklice v skoraj vsaki državi in gospodarstvu običajno cenijo odnose bolj kot dečki, kar pomeni, da se pogosteje kot dečki strinjajo, da so dobre poslušalke, rade vidijo, da so njihovi sošolci uspešni, upoštevajo to, kar zanima druge, ter rade upoštevajo različna mnenja.
- Dečki v večini držav in gospodarstev običajno cenijo skupinsko delo bolj kot deklice, kar pomeni, da se pogosteje kot deklice strinjajo, da raje delajo v skupini kot sami, menijo, da skupine sprejemajo boljše odločitve kot posamezniki in izboljšujejo njihovo lastno učinkovitost, ter radi sodelujejo z vrstniki.
- Privilegirani učenci v skoraj vsaki državi in gospodarstvu odnose običajno cenijo bolj kot prikrajšani učenci, medtem ko slednji v večini držav in gospodarstev skupinsko delo običajno cenijo bolj kot privilegirani učenci.
- Po upoštevanju uspešnosti v treh temeljnih predmetih PISA, spola in socialekonomskega statusa, velja, da bolj kot učenci cenijo odnose, bolje se odrežejo pri skupnem reševanju problemov. Podobna povezanost velja tudi glede tega, koliko učenci cenijo skupinsko delo.

Dejavnosti učencev, prakse šol in prakse sodelovanja

- Odnosi do sodelovanja so na splošno bolj pozitivni, ko so učenci bolj fizično aktivni ali imajo več šolskih ur telesne vzgoje tedensko.
- Učenci, ki igrajo videoigre izven šole, dosegajo v državah OECD pri skupnem reševanju problemov v povprečju malenkost slabše rezultate kot učenci, ki videoiger ne igrajo (po upoštevanju rezultatov v treh temeljnih predmetih PISA, spola ter socialnoekonomskega profila učenca in šole). Po drugi strani dosegajo učenci, ki dostopajo do interneta, klepetalnic ali družabnih omrežij izven šole, malenkost boljše rezultate kot drugi učenci.
- Učenci, ki doma delajo v gospodinjstvu ali skrbijo za druge družinske člane, cenijo skupinsko delo in odnose bolj kot drugi učenci. Enako velja za učence, ki se izven šole družijo s prijatelji ali govorijo z njimi po telefonu.

Sodelovalne šole

- V državah OECD učenci, ki trdijo, da jim drugi učenci ne grozijo, pri skupnem reševanju problemov v povprečju dosegajo 18 točk boljše rezultate kot učenci, ki trdijo, da jim grozijo vsaj nekajkrat letno. Učenci dosegajo tudi 11 točk boljše rezultate za vsako povečanje števila sošolcev, ki trdijo, da jim drugi učenci ne grozijo, v višini 10 odstotnih točk.
- Učenci dosegajo boljše rezultate pri skupnem reševanju problemov, ko sami ali njihovi sošolci trdijo, da učitelji obravnavajo učence pravično, tudi po upoštevanju njihove uspešnosti v naravoslovju, branju in matematiki.

Kaj pomenijo rezultati PISA za politike

Izobraževalni sistemi bi učencem lahko pomagali razviti sposobnosti sodelovanja. Telesna vzgoja na primer ponuja številne naravne priložnosti za vključevanje skupinskih dejavnosti ter razvijanje družbenih spretnosti in odnosa do sodelovanja. Rezultati prav tako kažejo, da je izpostavljenost raznolikosti v šoli povezana z boljšimi spretnostmi sodelovanja.

Poročilo ugotavlja tudi, da spodbujanje pozitivnih odnosov v šoli lahko koristi spretnostim skupnega reševanja problemov učencev in njihovemu odnosu do sodelovanja, zlasti ko ti odnosi vključujejo učence neposredno. Šole lahko organizirajo družabne dejavnosti za spodbujanje konstruktivnih odnosov in navezanosti na šolo, zagotavljajo usposabljanje učiteljev na področju vodenja razreda ter uvedejo vsešolski pristop k preprečevanju in spoprijemanju z ustrahovanjem v šoli. Tudi starši imajo možnost vpliva, saj se sodelovanje začne doma.

© OECD

Ta povzetek ni uradni prevod OECD.

Reproduciranje tega povzetka je dovoljeno pod pogojem, da so navedene avtorske pravice OECD in naslov originalne publikacije.

Večjezični povzetki so prevedeni izvlečki publikacij OECD, ki so v izvirniku izdane v angleškem in francoskem jeziku.

[Preberite celotno angleško različico na OECD iLibrary!!](#)

© OECD (2017), *PISA 2015 Results (Volume V): Collaborative Problem Solving*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/9789264285521-en